

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ 129 ΤΕΥΧΟΥΣ

Κώστα Καιροφύλα : Ἡ Ζάκυνθος κατὰ τὸ 1579.— Χαιρετισμὸς Ἀγγλοῦ Συνταγματάρχου πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ζακύνθου.— Πράξεις τῆς Ἡ' Γερουσίας εἰσάγουσα τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν παρὰ ταῖς διαφοροῖς ἀρχαῖς τοῦ Κράτους.— Καλλωπιστικὰ ἔργα εἰς τὴν Ζάκυνθον.

Διονυσίου Ρώμα : Περίπατος στὴ Ζάκυνθο (διάλεξι).

Σπύρου Μινώτου : Πνευματικὴ Ζωή : Οἱ λόγοι τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου.— Νέες ἐκδόσεις τῆς «Ἰονίου Ἀνθολογίας».— Οἱ Ἑπτανησιακὲς ἐργασίαι τοῦ κ. Jean Savant.— Ἡ Ἑταιρία Ἑπτ. Μελετῶν.—

Νέα βιβλία. Ἑφημερίδες καὶ περιοδικά.

ΔΡΑΧ. 5

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ Καὶ Χατμ
ΗΜΕΡΟΜ. 20.8.85
ΑΡΙΘ. 36816

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΙΟΝΙΟΥ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

Ἔτησία Δραχ. 75
Δημόσια Γραφεῖα καὶ
ὀργανισμοὶ » 200
Ἔτησία ἐξωτερικοῦ δολλάρια 2

Διαφημίσεις : Ὀλόκληρος σελὶς ἐξωφύλλου Δραχ. 1500
Ἡμίσεια » » » 850

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΜΙΝΩΤΟΣ

Ἐμβάσματα, συνερχασία καὶ ὅτι
ἄλλο σχετικὸν μετὰ τὸ περιοδικὸν
ἀποστέλλεται στὴ διευθύνσιν :
Κον Σπύρον Μινῶτον
Ταχ. Θυρίς 202 Ἀθῆναι

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαιον Μετοχικὸν καὶ Ἀποθεματικὸν
Δραχ. 1.205.000.000.—

Καταθέσεις (τῇ 30 Ἰουνίου 1939) » 10.665.000.000.—

Διοικητῆς
ΑΔΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Μητροπόλεως 9, ἐν Καλλιθέᾳ, ἐν Νέᾳ Ἰωνίᾳ,
ἐν Παγκρατίῳ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ
ΕΙΣ ὍΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΕΙΣ ὍΛΑΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΗΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΥΠΟ ΛΙΑΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΚΩΣΤΑ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΖΑΚΥΝΘΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1579

Ὁ Γάλλος περιηγητὴς Carlier de Pinon ἐπεχείρησε κατὰ τὸ 1579 τα-
ξειδὶ ἀπὸ τὴν Βενετίαν εἰς τὴν Ἀνατολὴν μαζὺ μετὸν Γερμανὸν περι-
ηγητὴν Hans Bräuning. Εἰς τὴν Ζάκυνθον ἔφθασε τὸν Μάϊον καὶ παρέ-
μεινε ἐκεῖ ἄρκετὸν ὥστε νὰ μελετήσῃ τὰ τῆς νήσου. Τὸ ἔργον τοῦ ἔμεινε
ἀνέκδοτον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην Παρισίων, ἐτυπώθη δὲ τὸ πρῶτον
τὸ 1920 εἰς Παρίσιους.

Κατωτέρω παραθέτομεν τὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἔργου εἰς τὸ ὁποῖον ὁμιλεῖ
περὶ Ζακύνθου:

«Ἡ νῆσος Ζάκυνθος (ἀνήκουσα εἰς τοὺς Βενετούς), καίτοι μὴ ἔχουσα
μεγάλην ἔκτασιν (μόνον 70 μιλίων), εἶναι γονιμωτάτη. Παράγει κυρίως οἶνον
πολὺ ἐκτιμώμενον καὶ εἰς μεγάλην ποσότητα, κόκκινον, ὀνομαζόμενον «Ρω-
μανία» καὶ λευκὸν ὀνομαζόμενον «Ρομπόλα», ἀμφοτέρους ἔξ ἴσου καλοῦς.
Ὑπάρχει ἐπίσης ἀφθονία ἐλαίου. Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶναι φημισμένη
διὰ τὴν Κορινθιακὴν τῆς σταφίδα τὴν ὁποίαν ἐξοδεύει τόσον εἰς τὰς χρι-
στιανικὰς χώρας ὅσον καὶ ἀλλαχοῦ. Εἶναι πολὺ καλλιτέρα ἡ ποιότης τῆς
Ζακυνθινῆς σταφίδος ἀπὸ τὴν τῆς Κεφαλληνίας. Εἶναι τοιαύτη ἀφθονία
αὐτῆς τῆς σταφίδος εἰς τὴν Ζάκυνθον ὥστε ἡ Βενετία ἀπὸ τὸν φόρον τῆς δε-
κάτης λαμβάνει ἕξ ὁλόκληρα φορτία τὸ ἔτος.

«Δὲν παράγει ἡ νῆσος σῖτον, παρὰ μόνον διὰ τὴν διατροφήν τῶν κα-
τοίκων ἐπὶ τέσσαρας μῆνας. Παράγει εἰς μεγάλην ἀφθονίαν παντοειδεῖς
καρπούς, ἥτοι πορτοκάλια, λεμόνια, σῦκα, ἀμύγδαλα, δαμάσκηνα, ρόδια καὶ
τὰ παρόμοια.

«Οἱ κάτοικοι εἶναι Ἕλληνες τὴν γλῶσσαν καὶ τὸ θρήσκευμα. Πολὺ
ὀλίγοι Φράγκοι ἢ Βενετοὶ μένουσιν ἐκεῖ, καὶ αὐτοὶ εἶναι ἢ κυβερνητικοὶ
ὑπάλληλοι ἢ κληρικοί. Ὑπάρχει εἰς τὸν λιμένα ὅπου προσωρμίσθησαν μία
μεγάλη πολίχνη (bourg), κτισμένη εἰς ἡμικυκλικὸν σχῆμα. Εἰς τὸ ὕψος τῆς
πολίχνης ταύτης ὑπάρχει ἓν μέγα φρούριον ἐπὶ τοῦ λόφου, ὅπου μένει ὁ
Κυβερνήτης τῆς νήσου καὶ διὰ τὴν ἀμυναν τοῦ ὁποίου συντηροῦνται ἐδῶ
καὶ ἐκεῖ ἀνὰ τὴν νῆσον διακόσιοι ἐλαφροὶ ἵππεῖς. Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ φρου-
ρίου ὑπάρχει ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή:

Pro Venetorum principe Francisco Venerio Marcus Barbadius
Prov. Marci principis avi paterni nepos, moenia ingenti terrae motu
anno praeterito diruta restituit, Marco Dieto Tepetro Venerio Cons.
MDLV v. Augusti.

«Ὁ Προβλεπτής, ὁ ὁποῖος ἐκυβέρνησε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὴν νῆσον, ὠνομάζετο Γαβριὴλ Ἑμο. Οἱ δύο σύμβουλοί του ὠνομάζοντο Παῦλος Λορεδάν καὶ Μαλιπιέρο, εὐγενεῖς Βενετοί. Μέσα εἰς τὸ φρούριον, ἀριστερά, εἶναι ἡ κατοικία τοῦ Προβλεπτοῦ, εἰς δὲ τὸ ἀριστερόν μέρος εἶναι τὸ δικαστήριον ὅλης τῆς νήσου. Ὑπάρχουν ἐπίσης πολλαὶ μικραὶ οἰκίαι ἀπλῆς κατασκευῆς. Εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ φρουρίου ὑπάρχει μία ἄλλη ἔξοδος. Τὸ φρούριον τοῦτο εἶναι ἰσχυρόν μᾶλλον ἐκ φύσεως παρὰ ἀπὸ τὴν τέχνην. Ἀπέναντι τοῦ φρουρίου τούτου, εἰς ἀπόστασιν 18 περίπου μιλίων, εἶναι εἰς τὴν Πελοπόννησον ἓν φρούριον, ὀνομαζόμενον Καστέλ Τορνέζε. Τὸ φρούριον τοῦτο διακρίνεται πολὺ καλὰ ἀπὸ τὸ φρούριον τῆς Ζακύνθου, ἀνήκει δὲ εἰς τοὺς Τούρκους.

«Ὑπάρχουν τόσον ἐπὶ τοῦ φρουρίου ὅσον καὶ εἰς τὸν Αἰγιαλὸν τῆς Ζακύνθου 2—3 μοναστήρια Κορδελιέρων, ἀλλὰ μικρότατα τὴν ἀξίαν καὶ τὴν οἰκοδομήν. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ καταλύσῃ εἰς τὴν πόλιν τῆς Ζακύνθου παρὰ εἰς οἰκίας γνωρίμων, διότι δὲν ὑπάρχει κανὲν ξενοδοχεῖον (hostellerie) κατὰ τὸ Ἀνατολικὸν οὐστημα.

«Εἰς τὸ μέρος τῆς νήσου, τὸ ἀντικρὺζον τὴν Κεφαλληνίαν, ὑπάρχουν ἀλατοπηγαὶ πολλαί. Πρὸς τὸ μεσημβρινόν μέρος ὑπάρχει λιθινὴ γέφυρα ἐπάνω εἰς μικρόν ποταμὸν ὀνομαζόμενον «Καμάρα». Ἀπὸ ἐκεῖ μεταβαίνει τις εἰς τὸ ὑψηλότερον ὄρος τῆς νήσου ὀνομαζόμενον Σκοπός, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἐκκλησία περιφημοτάτη λόγῳ τοῦ Προσφυγματοῦ.

«Τὰ Βενετικὰ νομίσματα κυκλοφοροῦν εἰς τὴν νῆσον ταύτην καὶ ἔχουν τὴν αὐτὴν ἀξίαν πού ἔχουν καὶ εἰς τὴν Κέρκυραν.

«Οἱ Φράγκοι κάτοικοι τῆς νήσου παραπονοῦνται διὰ τὸ κλίμα, δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ ἔτους κάμνει ἐκεῖ ἀνυπόφορος ζέστη, κατὰ δὲ τοὺς ἄλλους ἔξ μῆνας τοῦ χειμῶνος τὰ ὕδατα πλημμυροῦν τὴν νῆσον λόγῳ τῶν μεγάλων καὶ συνεχῶν βροχῶν. Ἡ νῆσος αὕτη ἀπέχει 200 μίλια ἀπὸ τὴν Κέρκυραν καὶ 900 ἀπὸ τὴν Βενετίαν. Ὅταν πανηγυρίζουν καμμίαν ἐπίσημον ἐορτὴν ἢ θέλουν νὰ κάμουν κάποιο γλέντι, ψήνουν ὀλόκληρα μοσχάρια ἢ πρόβατα».

Ἐδῶ τελειώνει ἡ ἀφήγησις τοῦ Γάλλου περιηγητοῦ. Ὁ ἐκδότης τούτου Ε. Blochet παραθέτει ἐν ὑποσημειώσει τὸ μέρος περὶ Ζακύνθου το ὁποῖον περιέχει ὁ περίφημος Τουρκικὸς Πορτογάλος, ὁ σωζόμενος εἰς τὴν Ἑθνικὴν Βιβλιοθήκην τῶν Παρισίων καὶ γραφεὶς ἀπὸ τὸν Πίρι Ρεῖς κατὰ τὸ πρῶτον τέταρτον τοῦ 16ου αἰῶνος. Ἀφοῦ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ταξιδευόντων εἰς ἓνα σκόπελον εὐρισκόμενον εἰς τὸ μετὰ Ζακύνθου καὶ Πελοποννήσου στενόν, ὁ Τούρκος συγγραφεὺς προσθέτει:

«Εἰς τὴν πόλιν τῆς Ζακύνθου εὐρίσκει τις *περνόκοκον* (κόκκος ὁ βαφιλὸν φρούριον βορειανατολικῶς ἐπὶ βράχου. Ὁ καλλίτερος λιμὴν εἶναι βορειοδυτικῶς. Ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Ζακύνθον, πρὸ μιᾶς ἐκκλησίας ὀνομαζομένης Ἁγίου Νικόλαος, ὑπάρχει νησίς ὀνομαζομένη Πελοῦζο. Ὁ ἐκεῖ λιμὴν, ὁ ὁποῖος εἶναι καλός, εὐρίσκεται πρὸ τῆς ἐκκλησίας ταύτης... Εἰς τὸ βάθος τοῦ κόλπου ὑπάρχει λιμὴν ὀνομαζόμενος Πόρτο Γύρι. Διακρίνεται ἀπὸ δύο

νησίδας αἱ ὁποῖαι κυριαρχοῦν τούτου. Ὑπάρχουν δύο νησίδες νοτιανατολικῶς τῆς νήσου, εἰς τὴν μίαν τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἐκκλησία»

Αἱ νησίδες αὗται εἶναι αἱ Στροφάδες. Αὗται εἶναι αἱ λεπτομέρειαι τοῦ Τούρκου γεωγράφου.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΑΓΓΛΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Μία σηιαντική πηγὴ διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑπτανήσου εἶναι καὶ ἡ ἐπίσημος ἐφημερίς, ἡ ὁποία ἐξεδίδετο εἰς τὴν Κέρκυραν. Ἀπὸ τοῦ 1814 μέχρι τοῦ 1817 ἐξεδίδετο Ἑλληνιστὶ μετὰ τὸν τίτλον «Ἐφημερίς Ἰωνική». Ἀπὸ τὸ ἀντίτυπον τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς Ἀθηνῶν ἀποσπῶμεν τὰ κατωτέρω σημειώματα τὰ ἐνδιαφέροντα τὴν Ζακύνθον.

Τὸ πρῶτον δημοσιευόμενον ἔγγραφον εἶναι «Ἀποχαιρετιστήριος Ἐπιστολή» τοῦ συνταγματάρχου Φραγκίσκου Κόμητος Ριβαρόλα (Rivarola), ὁ ὁποῖος ἐξημέτισε ἀπὸ τοῦ 1816 Φρούραρχος Ζακύνθου καὶ διοικητὴς τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ζακύνθον. Ἐπιστρέφων εἰς τὴν Μάλταν, ὅπου ὑπηρετεῖ ὡς Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Μάλτας καὶ διοικητὴς Συντάγματος, ἀπηύθυνε τὸν κάτωθι χαιρετισμόν, ὁ ὁποῖος δεῖχνει τὴν ἐκτίμησίν του πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ζακύνθου.

«Βιασμένος ἀπὸ ὑποθέσεις ἀναγκαίας διὰ νὰ παρευρεθῶ εἰς τὴν Μάλταν, καθὼς καὶ ἀπὸ ὑποθέσεις οἰκιακὰς διὰ νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν πατρίδα, πρέπει, ὡς προσφιλὲς μοι ἐγκαίτοιχοι τῆς Ζακύνθου, νὰ σᾶς εἰδοποιήσω ὅτι εἶμαι ἔτοιμος νὰ ἀναχωρήσω ἀπὸ ἐδῶ, ἀφοῦ ἔλαβον εἰς τοῦτο τὴν ἀναγκαίαν ἄδειαν διὰ νὰ λείψω ἓνα ἐξάμηνον.

«Υστερὰ ἀπὸ μίαν ἀρεστὴν διατριβὴν 14 μηνῶν εἰς τὴν πατρίδα σας, ἐγὼ λαμβάνω ὅλην τὴν εὐχαρίστησιν, ὅταν στοχάζομαι ὅτι αἱ ἐλπίδες καὶ ἡ πεποίθησίς μου, τὰς ὁποίας σᾶς ἐφανέρωσα ὅτι περὶ ὑμῶν συνέλαβον, ὅπου ἐπῆρα εἰς τὰς χεῖρας μου τοὺς χαλινούς τῆς Διοικήσεως ταύτης, δὲν ἔμειναν κατ' οὐδὲνα τρόπον ἀπατημέναι.

«Πλήρης λοιπὸν ἐνθουσιασμοῦ ἐγὼ ἀναχωρῶ ἀπὸ ἓνα λαόν, τοῦ ὁποίου ἐνέκριναι καὶ ἐγνώρισαι πάντοτε τὰς ἀρετὰς του καὶ τοῦ ὁποίου τὸ καλὸν φέρεσμον, ἡ εὐπείθεια καὶ ἡ μετριοφροσύνη πρέπει νὰ μοὶ γίνονται τόσαι αἰτίαι καὶ νὰ μοὶ ἐξυπνώσι πάντοτε εἰς τὴν καρδίαν μου τὴν πλέον γλυκυτέραν ἀνάμνησιν.

«Ἐγὼ ἡμπορῶ ἐλευθέρως νὰ παραστήσω ὅχι μόνον πρὸς τὴν ὑπερέταραν ἐξουσίαν τῆς Αὐτοῦ Ἐξουχότητος τοῦ Λόρδ Μεγάλου Ἀποστόλου τῆς Α.Μ. ἀλλὰ καὶ πρὸς κάθε μέρος ὅτι ἡ νῆσος αὕτη εἶναι ἀξία κατὰ πάντα τῆς ὑψηλῆς προστασίας καὶ μεγαλοδοξίας τοῦ Ἀυτοῦ Προστάτου τῆς.

«Ἐγὼ θέλει ἐνθυμοῦμαι πάντοτε, καὶ θέλει τὸ ἐνθυμοῦμαι μετὰ μεγαλωσύνην μου εὐχαρίστησιν, τὸ ξεχωριστὸν καὶ μόνον παράδειγμα τῶν ὁποίων εἶδον εἰς ἓνα λαὸν σύνθετον ἀπὸ σαράντα χιλιάδας ἐγκατοίκους καὶ εἰς ἓνα ἀξιοπαρατήρητον διάστημα καιροῦ, 14 λέγω μηνῶν, τὸ νὰ μὴ γένῃ δηλαδὴ μὴτε ἓνα ἔγκλημα, ἄξιον τῶν αὐστηρῶν ἀπειλῶν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς

ἄκρας ἐξοργίσεως τῶν νόμων, καὶ τὸ ὅποιον γίνεται τόσον περισσότερον ἀξιοθαύμαστον ἐπειδὴ ἔγινεν ὁπότεν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ προορηθέντος διαστήματος ὁ τόπος ἦτον ὑποκείμενος εἰς τοὺς πλέον αὐστηροὺς καὶ προφυλακτικοὺς νόμους τῆς υἱείας.

» Ἀφοῦ ἐγὼ, καθὼς ἐλπίζω, ἔκαμα κατὰ πάντα τὸ χρέος μου καὶ ἐκεῖνο ὅπου ἐπιθυμοῦσεν ἡ καρδιά μου, ἔλαβον αἰτίαν νὰ ἰδῶ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς Διοικήσεώς μου τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἀξιοτίμου ταύτης πόλεως νὰ μεταβάλλῃ μορφήν καὶ στάσιν. Ὅθεν δικαίως χαίρω διὰ τὴν προσοχὴν τὴν ὁποίαν ἔδωκαν εἰς τὴν προμήθειαν καὶ ἐπιμέλειάν μου οἱ πρῶτιστοι τῶν ἐγκατοίκων, οἱ ὅποιοι γεμάτοι ἀπὸ ἀληθινὸν ἔρωτα πρὸς τὴν πατρίδα καὶ ἀπὸ θερμὸν ζῆλον πρὸς τὸ Κοινόν, καὶ προτιμῶντας πάντοτε τὸ κοινὸν συμφέρον ἀπὸ τὸ ἴδιον, ἐπροβίβασαν ἀμέσως μὲ τὸ παράδειγμα τους τὴν ἀρετὴν, τὸν πολιτισμόν, καὶ τὸν καλλωπισμὸν τοῦ ὁραίου τούτου τόπου.

» Ὡς τόσον ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ τὸ ὠραιότερον τοῦτο μέρος τῶν Ἰονικῶν ἐπαρχιῶν, χωρὶς νὰ κάμω γνωστὴν γενικῶς πρὸς ὅλους τὴν εὐγνωμοσύνην μου καὶ μάλιστα πρὸς τοὺς δημοσίους ἀξιωματικούς κατὰ πᾶσαν τάξιν τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν βοήθειαν καὶ συνδρομὴν τὴν ὁποίαν ἀπὸ αὐτοὺς ἔλαβον, πραγματευόμενος τοῦ κοινοῦ τὰς ὑποθέσεις, καθὼς καὶ πρὸς πολλοὺς ἄλλους ἀξιοτίμους πολίτας, οἱ ὅποιοι δὲν ἔλειψαν πάντοτε ἀπὸ τοῦ νὰ μοὶ βάνωσιν εἰς φῶς τὰ ὅσα ἠμποροῦσαν νὰ χρησιμεύουν εἰς τὸ κοινὸν καὶ εἰς τὴν πατρίδα των.

» Ὑστερον λοιπὸν ἀπὸ τὰς ἀληθεῖς βεβαιώσεις μου, ὧς προσφιλεῖς μοι ἐγκατοικοί, αἱ θερμαὶ ἐπιθυμίαι μου τὰς ὁποίας ἐγὼ ἠμπορῶ νὰ σᾶς προσφέρω εἶναι τὸ νὰ σᾶς προμαντεύσω τὰς χρηστοτέρας ἐλπίδας μιᾶς ἀενάου βραχίονα, ὅστις ἐκτείνει ἐφ' ὑμᾶς γενναίως καὶ κατ' ἐξαιρέσιν πάσης ἄλλης τὴν προστασίαν του.

» Ἐλπίζω τέλος πάντων, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν μου εἰς τὰς Ἰωνικὰς ταύτας ἐπαρχίας, νὰ ἴδω ἐκτελεσμένην τὴν ζωηρὰν καὶ θερμὴν ἐπιθυμίαν μου, τὴν ὁποίαν τρέφω διὰ τὸν προβιβασμόν καὶ αὔξησιν τῆς εὐτυχίας σας καθ' ὅλα τῆς τὰ μέρη καὶ τότε, ἐκτελεσθείσης πληρέστατα τῆς ἐπιθυμίας μου, ἠμπορῶ νὰ ὀνομασθῶ εὐχαριστημένος, ἐπειδὴ γίνομαι συμμέτοχος τῆς κοινῆς σας καὶ ἐπιφθόνου εὐτυχίας σας.

Ἐκδοθὲν ἐκ τοῦ Παλατίου τῆς Διοικήσεως Ζακύνθου τῇ 20 Ἰουλ. 1817

Φραγκῖσκος Κόμης Ριβρόλας
Π. Α. Μερκάτης, ὁ ἐξ Ἀπορρήτων

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ Η' ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ ΕΙΣΑΓΟΥΣΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ ΑΡΧΑΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Συμπληρωματικῶς δημοσιεύομεν τὴν πρᾶξιν τῆς Γερουσίας Ἑπτανήσιας τοῦ Ἰονικοῦ Κράτους :

» Ἐπειδὴ ὁ Συνταγματικὸς χάρτης ὁρίζει νὰ ληφθῇ πᾶν ἀναγκαῖον μέτρον ὅπως ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἀποκατασταθῇ γλῶσσα τῆς κυβερνήσεως καὶ

ἐπειδὴ διὰ τῶν νόμων τοῦ 1833 καὶ τοῦ 1837 τὸ Ἰονικὸν Κράτος προητοιμάσθη ἡδὴ ἀρκούντως ὥστε, χωρὶς νὰ προξενηθῇ ἐμπόδιόν τι εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, τὰ γραφεῖα τοῦ κράτους ὅλα δύνανται νὰ παραδεχθῶσι τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ ἀπομακρύνοντα τὴν ξένην—τούτου ἕνεκα, τῇ ἐξουσίᾳ τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ Προέδρου καὶ τῆς Ἐκλαμπροτάτης Βουλῆς, τῇ γνώμῃ καὶ συναινέσει τῆς εὐγενεστάτης νομοθετικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ἠνωμένου κράτους τῶν Ἰονίων νήσων κατὰ τὴν τετάρτην ταύτην συνάθροισιν τῆς Ὀγδότης Γερουσίας, καὶ ἐπιδοκιμασίᾳ τῆς αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ τῆς Βασιλίσσης Προστάτιδος, ἀπεφασίσθησαν καὶ διατάσσονται τὰ ἀκόλουθα :

Ἀρθ. 1. Ἡ χρῆσις τῆς ἰταλικῆς γλώσσης, εἴτε ἐγγράφως εἴτε προφορικῶς, παύει παρ' ὅλοις τοῖς δικαστηρίοις τοῦ κράτους, ἄνευ ἐξαιρέσεως, παρὰ τῷ Ὑπερτάτῳ Συμβουλίῳ τῆς δικαιοσύνης ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1851 καὶ ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡμέρας θέλει ἀρχίσει ἡ χρῆσις τῆς πατρῴας γλώσσης εἰς τὴν ὁποίαν θέλουν συζητοῦνται ὅλαι αἱ δίκαι καὶ γράφονται αἱ ἀποφάσεις ὅλαι τῶν δικαστῶν καὶ ὅλαι αἱ δικαστικαὶ αὐτῶν πράξεις καὶ πᾶν ὅ, τι ἐκτελεῖται εἰς τὰ γραφεῖα τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν.

Μολοντοῦτο, ὅσοι ἐκ τῶν δικηγόρων θελήσουν, δύνανται νὰ ἀρχίσωσι πάραυτα νὰ συνηγορῶσιν ἐλληνιστί.

Ἀρθ. 2. Ὅλαι αἱ κατὰ τὴν ρηθεῖσαν ἐποχὴν ἐκκρεμεῖς δίκαι θέλουν διαπραγματεύονται ἐλληνιστί, ὡς ὠρίσθη διὰ τοῦ 1ου ἄρθρου.

Ἀρθ. 3. Ἐπίσης παύει πᾶσα χρῆσις τῆς ἰταλικῆς γλώσσης καὶ ἀρχίζει ἡ τῆς ἐλληνικῆς παρ' ὅλαις ταῖς ἄλλαις δημοσίαις ἀρχαῖς τοῦ κράτους καὶ παρ' ὅλοις τοῖς δημοσίοις ἐπαγγέλμασι καὶ γραφείοις, ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1851.

Ἀρθ. 4. Ἀπὸ τῆς πρώτης Ὀκτωβρίου 1849 εἰς ὅλα τὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα τοῦ κράτους τὰ μαθήματα θέλουν παραδίδονται, ἄνευ ἐξαιρέσεως, εἰς τὴν πατρῴαν ἐλληνικὴν γλῶσσαν. Ὅσοι ἐκ τῶν καθηγητῶν θελήσουν νὰ ἀρχίσωσι ταχύτερον, δύνανται νὰ κάμωσι τοῦτο ἅμα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀρθ. 5. Πᾶσα δημοσία πρᾶξις ἰταλιστὶ γραμμένη θέλει θεωρεῖσθαι ἄνομος καὶ μὴ ἔχουσα ἰσχὺν ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1851.

Ἀρθ. 6. Ἀκυροῦται πᾶς ἄλλος νόμος ἀντιβαίνων εἰς τὸν παρόντα, ὅστις θέλει μεταφρασθῇ εἰς τὴν ἐλληνικὴν καὶ ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ δημοσιευθῇ ὅπως ἐκτελεσθῇ.

Κέρκυρα 21 Μαΐου (2 Ἰουνίου) 1849

ΚΑΛΩΠΙΣΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΑΚΥΝΘΟΝ

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 31 Δεκεμβρίου 1821 γράφει ἡ ἐφημερίς τὴν ἀκόλουθον ἀνταπόκρισιν :

» Ὁ δρόμος τῆς πόλεως ταύτης ὁ ὁποῖος κατὰ μῆκος τῆς παραλίας ὁδηγεῖ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, ὁ ὀνομαζόμενος Ἄμμος εἶχε μεγάλην ἀνάγκην ἐπισκευῆς. Διὰ τοῦτο ὅλοι οἱ κάτοικοι ὁμοθυμῶς καὶ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

- **Μαρίας Φαλάγκα** : Alfred de Musset. Ἡ ζωὴ—τὸ ἔργον του. Μεταφράσεις ποιημάτων.—Ἀθήναι 1939.
- Ἐπετηρὶς τῶν ἐτῶν 1936—1939 Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός».—Ἀθήναι 1939.
- Γ. Σ. Δούρα** : «Καρπὸς χειλέων» (Ποιήματα).—Ἀθήναι 1939.
- Κ. Σπ. Πεταλά** : «Ἡ Ὀμηρικὴ Ἰθάκη γεωγραφικῶς καὶ τοπογραφικῶς».—Κέρκυρα 1938, ὄρχ. 35. (Ἐκδόσεις Ἑταιρείας Ἑπτ. Μελετῶν).
- «L'Italie d' Aujourd'hui»—Roma Frs 2.
- Σπ. Ν. Ἀρδαβάνη Διμπεράτου** : Ἑπτανήσιοι ἱατροὶ διακριθέντες εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ τὰ γράμματα.—Κέρκυρα 1938 (Ἐκδόσεις Ἑταιρείας Ἑπτ. Μελετῶν).
- Δημ. Π. Πασχάλη** : «Κυκλαδικὴ Βιβλιογραφία ἤτοι κατάλογος τῶν ἀπὸ τοῦ ΙΔ' αἰῶνος μέχρι σήμερον (1939) περὶ τῶν Κυκλάδων νήσων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ξένων γεωγραφηθέντων καὶ ἱστορηθέντων.—Α'. Σίφνος.—Ἀθήναι 1939.
- Δημ. Π. Πασχάλη** : «Ἀπὸ τὰς παλαιὰς ἐκκλησίας τῆς Ἀνδρου.—Ἡ Παναγία Καταφυώτισσα μετ' ἀνεκδότων ἐγγράφων τοῦ ΙΖ' καὶ ΙΗ' αἰῶνος.—Ἀθήναι 1939.
- Δημ. Πασχάλη** : «Νεκροὶ ζῶντες.—Ἐντυπώσεις ἀπὸ παλαιὰν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ ἐν Ἀνδρῶ μοναστήριον τῆς Παναχράντου».
- Δημ. Π. Πασχάλη** : «Τουρκοκρατούμεναι Κυκλάδες.—Ἡ Δικαιοσύνη ἐν Ἀνδρῶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας».
- Δημ. Π. Πασχάλη** : «Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτου Γρηγόριος Πουμπούρας καὶ Νικομηδείας Διον. Κωτάκης». Ἀθήναι 1939.
- Θάνου Βαγενᾶ** : «Θανάσης Καράμπελας».—Ἀθήναι 1939.
- Δημ. Σ. Βυζανῆ** : «Πολιτισμὸς καὶ Ἐπιστήμη τοῦ πολιτισμοῦ».—Ἐρευνᾶ Ἀλεξανδρείας.—Μάρτιος 1939.
- Ἑμμ. Ροδοκανάκη** : «Ὁ Βοναπάρτης καὶ αἱ Ἰόνιοι νῆσοι (1797—1816)» Προλεγόμενα Σπ. Γ. Παπᾶ, μετάφρ. Νοεμῆς Ζωηροῦ Πασσᾶ.—Κέρκυρα 1937.—ὄρχ. 60 (Ἐκδόσεις Ἑταιρείας Ἑπτ. Μελετῶν).
- «Ἐκθεαὶς Πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1938» τῆς Ἑταιρείας Ἑπτανησιακῶν Μελετῶν.—Κέρκυρα 1939.
- «Καταστατικὸν» Ἑταιρείας πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἑπτανησιακῶν Μελετῶν.—Κέρκυρα 1939.—

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

—Εἰς τὸ «Κερκυραϊκὸν Βῆμα» (11 Νοεμβ.) «Ἀντώνιος Δάνδολος». (28 Ὀκτ.). «Νικ. Μάντζαρρος», (πολὺ ἐνδιαφέρον) «Προλήψεις Κερκυραϊκαί» τῆς κ. Νοεμῆς Ζωηροῦ Πασσᾶ. Τῆς ἰδίας (25 Νοεμβρίου). «Τουρκικὴ λαογραφία.—Τουρκικὸς γάμος ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ 1912» (4 Νοεμβρ.), «Γλωσσάριον ἐν χρήσει εἰς τὴν Κερκ. εἰστοχίαν».—Εἰς τὸ ἴδιον φύλλον «Ἡ λιτανεὶα τῆς Ἀ' Κυριακῆς τοῦ Νοεμβρίου.—Θρύλος καὶ ἱστορία» καὶ «Σολωμὸς καὶ ἡ ἑλληνικὴ κριτικὴ» τοῦ κ. Κ. Δαφνῆ.

- Εἰς τὴν «Καθημερινήν» (Ζακύνθου) (25 Ὀκτ.) «Φιλοπατρία Καποδίστρια».
- Εἰς τὴν «Πρόσπον» (Ζακύνθου) (3 Νοεμβρ.) «Ὁ ὀργανισμὸς μουσικῶν συναυλιῶν καὶ Ὁδείου Κοντονῆ» (ἐνδιαφέρον).
- Εἰς τὴν πάντοτε ἐνδιαφέρουσαν «Ράδιο-Ἐπιθεώρησιν» (μηνιαῖον δελτίον ἑλληνοῦταλικῆς πνευματικῆς ἐπικοινωνίας), «Ἐπιστολὴ Ἀρόσου πρὸς Κάλβον» τοῦ κ. Γ. Μωραΐτη. Ἐπίσης «Μία πρότασις τοῦ Ριγᾶλδη διὰ τὴν ἰδρύσιν ἐνὸς ἀγάλματος τοῦ Ὀμήρου εἰς Ἀθήνας».—Εἰς τὸ τεύχος Αὐγούστου : «Αἱ περὶ Τέχνης θεωρίαι τοῦ Κάλβου» τοῦ κ. Γ. Ζώρα.—Ὀκτώβριος : «Ὁ Κάλβος καὶ οἱ σχέσεις του» τοῦ ἰδίου. «Ἐνα γράμμα τοῦ Νικ. Κάλβου στὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀνδρέα» τοῦ κ. Γ. Μωραΐτη.—(Νοέμβριος). «Ὁ Αἰμίλιος Τυπάλδος καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ἀναγέννησις» τοῦ κ. Β. Μπαζι, «Ἀνέκδοτα γράμματα τοῦ Βαλαωρίτη πρὸς τὸν Θωμαζαῖο» τοῦ κ. Γ. Ζώρα. Τοῦ ἰδίου «Ὁ Κάλβος γραμματεὺς τοῦ Φωσκόλου».
- Σχετικὰ μὲ τὴν τελευταίαν αὐτὴ ἐνδιαφέρουσα μελέτη τοῦ κ. Ζώρα παρατηροῦμε ὅτι ὁ Στεφανίνος, ἡ κατάστασις τοῦ ὁποῦ τόσος ἀνησυχεῖ τὴν «Ντόννα Τζεντίλε» ἦταν ὁ γνωστὸς συμπολίτης καὶ στενὸς φίλος Κάλβου καὶ Φωσκόλου. Στέφανος Βούλτορος, υἱὸς τοῦ Διον. Βούλτσου, στενοῦ ἐπίσης φίλου τοῦ Φωσκόλου. Εἰς τὴν «Κέρκυραν» (Κερκύρας 16 Ὀκτ.) ἀναδημοσιεύεται ἡ νέα ἀπάντησις τοῦ κ. Θεοδ. Μακρῆ εἰς τὸν κ. Φανῆν Μιχαλόπουλον μετὰ τὸν «Ὁ πατριωτισμὸς τοῦ Σολωμοῦ». Ἐπίσης : «Μία ἐπίσκεψις ἐπὶ τὴν Βιβλιοθήκην». —(25 Νοέμβρ.) : «Ἡ Δημοσιὴ Βιβλιοθήκη Κερκύρας καὶ ὁ κ. Δασκαλάκης». —«Αἱ ἐφορταὶ τῆς Ε. Ο. Ν.» (ἐνδιαφέρον). Δεκέμβριος : Ἀπάντησις τοῦ κ. Δασκαλάκη.
- Εἰς τὸ περιοδικὸν «Olimpo» (Θεσσαλονίκης Αὐγούστου) : «Πῶς βλέπω τὸν Ἑθνικὸ μας Κυβερνήτη» τῆς κ. Ἑπτανησίας.
- Εἰς τὴν «Καθημερινήν» (Ἀθηνῶν), 17 Ἰουλίου : «Τὸ ἀηδόνι καὶ τὸ γεράκι τοῦ Διον. Σολωμοῦ» τοῦ κ. Φ. Μιχαλόπουλου.
- Εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Ἰθακησίων» (1 Νοεμβρίου) : «Ἡ ἐρήμωσις τῆς Ἰθάκης» τοῦ κ. Π. Γ. Μυροκαλάου.
- Εἰς τὸν «Ἑρμῆα» (2ον τρίμηνον 1939) ἐνδιαφέρουσα μεθοδικὰ τραγοῦδι.
- Εἰς τὸ περιοδικὸν «Les Balkans» (2ον τρίμηνον 1939) ἐνδιαφέρουσα μελέτη τοῦ κ. Jean Savant «Soldats Grecs de la Révolution et de l'Empire et héros de l'Indépendance».
- Εἰς τὴν «Νέαν Ἑστίαν» (1 Ἰουλ.) «Ζαχαρίας Παπαντωνίου» τοῦ κ. Ε. Λεμπέση. 15 Ἰουλ. : «Ἡ Ἐπτανήσος Πολιτεία ἀπὸ τὰ Ἀρχαῖα τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους» τοῦ κ. Σπ. Θεοτόκη (ἐνδιαφέρον). 1 Αὐγ. : Βιβλιοκρισίαι τοῦ «Σολωμὸς καὶ ἡ νέα ποίησις» τοῦ κ. Ἡλ. Βουτιερῆ ἀπὸ τὸν κ. Πέτρο Χάρη. 15 Αὐγ. : «Ἡ Ἑπτανησιακὴ Πολιτεία ὅπως παρουσιάζεται ἐν τῇ Ἀρχαίᾳ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους» τοῦ κ. Ἀβρ. Ν. Παπαζογλου. Ἐσχωριστὰ ἐνδιαφέρον τὸ ἀφιερῶμα εἰς τὴν «Ἡ Ἑπτανησιακὴ Πολιτεία τῆς 1ης Νοεμβρίου. Σημειώοντες τοῦ Τέλλου Κράτους» τοῦ κ. Ἀβρ. Ν. Παπαζογλου. τοῦ Χουρμούζιου, τοῦ Ροδά «Ἡ Δημοκρατικὴ ἡγεσία τοῦ Δημοτικισμοῦ καὶ ποίησις», τοῦ Κυριακῆ «λαογραφία καὶ δημοτικὴ γλῶσσα ἐπὶ Θεάτρῳ», Δελμούζου, Στυλ. Πέτρου Χάρη : «Νέοι προσανατολισμοί».
- Εἰς τὸ «Νέον Κράτος» (Αὐγούστου) : Κ. Μπασιᾶ «Τὰ Γράμματα καὶ οἱ σμῆρες», (Σεπτέμβριος) : Β. Π. Παπαδάκη «Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Βορείου Ἀμερικής», καὶ «Τὸ Νέον Κράτος καὶ ἡ Τέχνη» τοῦ κ. Γ. Μ. Παναγιωτοπούλου. (Ὀκτώβριος) : Κ. Σολδάτου «Ἡ καταγωγὴ τῆς Οἰκονομικῆς Κάλβου».
- Εἰς τὴν «Πρωϊαν» ἐθνικὴ κριτικὴ τοῦ κ. Γ. Παναγιωτοπούλου διὰ τὴν μετὰφρασιν τῶν «Χαρακτήρων» τοῦ Θεοφράστου ἀπὸ τὸν Μάρτιον Σιγοῦρον.

ΟΔΟΝΤΕΣ ΟΠΩΣ ΤΩΝ ΣΤΑΡ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Αι Στάρ «αί ωραίαί επαγγελ-
ματίαι» γνωρίζουν ότι συνήθως
ή επιτυχία των προέρχεται από
την γοητίαν του μειδιάματός
των. Αυτήν την ασύγκριτον λάμ-
φιν την αποκτούν μεταχειριζό-
μεναι την ΚΟΛΥΝΟΣ.

Ακολουθήσατε το παράδειγ-
μά των για να έχετε υγιείς,

λευκούς, οδόντας και θαυωτι-
κόν μειδίαμα.

Μεταχειρίζεσθε την μοντέρ-
να έπιστημονικήν οδοντόκρε-
μαν ΚΟΛΥΝΟΣ, την συνιστούν
χιλιάδες οδοντοίατροί λόγω της
άντισηπτικής της ενέργειας, και
αί Στάρ της Αμερικής, λόγω
της λάμψεως που δίδει εις τους
οδόντας.

Δοκιμάσατε την ΚΟΛΥΝΟΣ

**ΛΕΜΠΡΥΝΑΤΕ
ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΣΕΣ ΜΕ
ΚΟΛΥΝΟΣ**

Α.Ο.Ι. ΔΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΤΥΠΟΙΣ: "ΠΟΛΥΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗΣ", ΑΧΑΡΝΩΝ 244